

2 Šis līgums ir iesniegts saistībā ar strīdu starp X (turpmāk tekstā – “nodokļa maksātājs”), personu partnerību, kam ir jāmaksā pievienotās vērtības nodoklis (turpmāk tekstā – “PVN”), un *Staatssecretaris van Financiën* [Valsts sekretāru finanšu lietas] par šo nodokļa maksātāja tiesību atskaitēt PVN, kuru tas samaksājis kā priekšnodokli par izdevumiem, kas ir saistīti ar ilgtermiņa pārvēidojumiem, kuri ražojas līdzekļos, kas veido uzņēmējdarbības aktīvu daļu, veikti, lai tos efektīvi izmantotu nodokļa maksātāja privtām vajadzībām.

Atbilstošās tiesību normas

3 Atbilstoši Sestās direktīvas 6. panta 2. punktam:

“Turpmāk minēto uzskata par pakalpojumu sniegšanu par samaksu:

- a) gadījumā, kad nodokļa maksātājs savam vai tās personas la privtajām vajadzībām lieto preces, kas veido uzņēmējdarbības aktīvu daļu, vai, plašākā nozīmē, citiem mērķiem nekā savai uzņēmējdarbībai, ja [PVN] šim precēm ir pilnīgi vai daļēji atskaitāms;
- b) pakalpojumu sniegšanu, ko bez maksas veic nodokļa maksātājs savam vai sava personas la privtām vajadzībām, vai, plašākā nozīmē, citiem mērķiem nekā savas uzņēmējdarbības vajadzībām.

Dalībvalstis var atkāpties no šī punkta noteikumiem, ja vien šāda atkāpe neizraisa konkurences novirzes.”

4 Sestās direktīvas 11. panta A daļas 1. punkta c) apakšpunktā ir paredzēts:

“A. *Valsts teritorijā.*

1. Summa, kurai uzliek nodokli, ir:

[..]

c) piegādātājam, kas minētas 6. panta 2. punktā, pilnas pakalpojumu sniegšanas izmaksas nodokļa maksātājam.”

5 Sestās direktīvas 17. panta 2. punkta a) apakšpunktā ir noteikts:

“Ja preces un pakalpojumus nodokļu maksātājs izmanto darījumiem, kuriem uzliek nodokļus, viņam ir tiesības atskaitēt no nodokļa, kurš viņam jāmaksā:

a) pievienotās vērtības nodoklis, kas ir jāmaksā vai samaksāts valsts teritorijā par precēm vai pakalpojumiem, ko viņam piegādājis vai piegādās cits nodokļu maksātājs.”

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

6 Kā izriet no līguma sniegtā prejudiciālu nolikuma, nodokļa maksātājs ir partnerība, kam nav juridiskas personas statusa un kas ir nodibināta kā pilnsabiedrība, kurā ir apvienojušās divas fiziskas personas. 2000. gadā nodokļa maksātājs nodarbojās ar emaljas autokrāsu vairumtirdzniecību. Abi nodokļa maksātāja dibinātāji 1999. gadā bija iegādājušies noliktavu, ko tie nekavējoties izmantoja savai uzņēmējdarbībai.

7 2000. gada sākumā, gaidot, kamēr tiks uzbūvēts uzņēmuma dzīvoklis, kas atrodas blakus noliktavas ēkai, tika izbūvēta daļa no noliktavas ēkas jumta stāva, lai tur pagaidām varētu dzīvot abi sabiedrības dalībnieki un viņu bērni. Tāpēc tika iebūvēti divi jumta logi, kā arī priekšnams,

vannas istaba un tualete. Par šiem b?vdarbiem tika apr??in?ts PVN.

8 Min?to b?vdarbu laik? un p?c to pabeigšanas nodok?a maks?t?js jumta st?vu 23 m?nešus izmantoja k? dz?vokli. P?c tam jumta st?vs tika izb?v?ts, lai, k? bija paredz?ts, to izmantotu uz??muma vajadz?b?m k? biroju un telpu m?c?b?m.

9 Nodok?a maks?t?js atskait?ja PVN, kas bija saist?ts ar izb?v?šanas izmaks?m. Finanšu inspektors uzskat?ja, ka š? atskait?šana bija nepamatota, iz?emot PVN, kas ietverts r??inos par vannas istabu un tualesu izb?v?šanu, jo nodok?a maks?t?js var?ja pier?d?t, ka šo divu telpu izb?v?šana bija nepieciešama ar? ar uz??m?jdarb?bu saist?taj?m uz??muma vajadz?b?m.

10 Nodok?a maks?t?js par šo l?mumu iesniedza pras?bu. Pirm?s instances tiesa atzina, ka jumta logu un priekšnama izb?v?šanas darbi tika veikti tikai dz?vošanai paredz?tos nol?kos un ka nekad nav ticis apgalvots vai pier?d?ts, ka šie darbi tikuši veikti uz??muma vajadz?b?m, k? ar? ka ties?bas uz nodok?a atskait?šanu nebija raduš?s.

11 Š? pati tiesa uzskat?ja, ka nodok?a maks?t?jam ar? nebija ties?bu uz nodok?a atskait?šanu atbilstoši Sest?s direkt?vas 17. pantam, jo izb?v?t?s telpas netika izmantotas ar nodokli apliekamiem dar?jumiem. Turkl?t Sest?s direkt?vas 6. panta 2. punkta pirm?s da?as a) apakšpunkts neesot piem?rojams t?p?c, ka p?rveidošanas darbi esot j?kvalific? k? pakalpojumu sniegšana un ka šaj? jom? nevar apgalvot, ka ir notikusi "preces, kas veido uz??m?jdarb?bas akt?vu da?u, izmantošana citiem m?r?iem nek? savai uz??m?jdarb?bai". Visbeidzot, ar? Sest?s direkt?vas 6. panta 2. punkta pirm?s da?as b) apakšpunkts nav piem?rojams, jo š? ties?bu norma izsl?dza pakalpojumu, ko nesniedz pats nodok?a maks?t?js.

12 Savas *Hoge Raad der Nederlanden* [N?derlandes Augst?kaj? ties?] iesniegt?s kas?cijas s?dz?bas pamatojumam nodok?a maks?t?js nor?da, ka šaj? gad?jum? Sest?s direkt?vas 6. panta 2. punkta pirm?s da?as a) vai b) apakšpunkts ir piem?rojams. Šaj? zi?? tas apgalvo, ka da?u no preces, kas veido uz??m?jdarb?bas akt?vu da?u, ?slaic?gi izmantoja citiem m?r?iem, nevis savai uz??m?jdarb?bai, kas t?d?j?di veidojot ar nodokli apliekamu dar?jumu š?s ties?bu normas noz?m?. Ar nodokli apliekam? dar?jumu summa atbilst to izdevumu summai, kas nodok?a maks?t?jam radušies saist?b? ar pakalpojumu sniegšanu, pie kuriem pieder ne tikai ieg?des izdevumi, bet ar? ekspluat?cijas un uzlabošanas izdevumi. T? k? šie izdevumi par izmantošanu priv?t?m vajadz?b?m esot ar nodokli apliekamas summas sast?vda?a, tad, pamatojoties uz nodok?u neitralit?tes principu, nekav?joties un piln?gi esot atskait?ms ne tikai par ieg?des izdevumiem, bet ar? par ekspluat?cijas un uzlabošanas izdevumiem iekas?tais PVN.

13 Š? tiesa preciz?, ka šaj? gad?jum? ir pier?d?ts, ka noliktava p?c t?s ieg?des tika izmantota uz??muma vajadz?b?m. Esot pier?d?ts ar? tas, ka da?a no š?s noliktavas neilgi p?c tam ?slaic?gi tika izmantota priv?t?m vajadz?b?m un ka tikai šim izmantošanas m?r?im noliktav? tika veikti b?vdarbi. Lietas dal?bnieki nav pauduši viedokli par to, vai PVN tika iek?auts nodok?a maks?t?jam izsniegtaj? r??in? par noliktavas ieg?di, un zem?ko instan?u tiesas šaj? zi?? neko nav konstat?jušas. Iesniedz?jtiesa uzskata, ka ir nepieciešams apl?kot šos divus gad?jumus.

14 Š?dos apst?k?os *Hoge Raad der Nederlanden* nol?ma aptur?t tiesved?bu un uzdot Tiesai š?dus prejudici?lus jaut?jumus:

"1) Vai nodok?a maks?t?jam, kurš da?u no t? uz??mumam pieder?ša ražošanas l?dzek?a ?slaic?gi izmanto pats sav?m vajadz?b?m – saska?? ar Sest?s direkt?vas 6. panta 2. punkta pirm?s da?as a) un b) apakšpunktu, 11. panta A da?as 1. punkta c) apakšpunktu, k? ar? 17. panta 2. punktu – ir ties?bas uz PVN atskait?šanu par izdevumiem attiec?b? uz ilgtermi?a p?rveidojumiem, kas tika veikti vien?gi priv?tai lietošanai?

2) Vai, atbildot uz šo jautājumu, ir nozīme tam, ka, iegūdot tiesības ražot un izveidot, nodokļa maksājumi ir ticis aprēķināts PVN, kuru viš ir atskaitījis?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

15 Uzdodot savus jautājumus, kas ir jāizskata kopā, iesniedzot tiesības bāzē vai Sestās direktīvas 6. panta 2. punkta pirmās daļas a) un b) apakšpunkts, 11. panta A daļas 1. punkta c) apakšpunkts un 17. panta 2. punkts ir interpretējami tādējādi, ka, pirmkārt, nodokļa maksājumi, kas jāslēdz savam privātajam vajadzībām izmanto daļu no ražošanas izdevumiem, kurš veido uzņēmējdarbības aktīvu daļu, atbilstoši šīm tiesību normām ir tiesības atskaitīt PVN par izdevumiem, kas ir radušies, lai minētajā izdevumā veiktu ilgtermiņa pārvērtējumus, kaut gan šie pārvērtējumi ir veikti izmantošanai privātajam vajadzībām, un ka, otrkārt, šīs tiesības uz nodokļa atskaitīšanu pastāv neatkarīgi no tā, vai ražošanas izdevumi, kurus ir veikti minētie pārvērtējumi, iegūdes laikā PVN tika iekasēti nodokļa maksājumi izrakstotajam rēķinam un vai pārvērtētais to atskaitīja.

16 Lai atbildētu uz minētajiem jautājumiem, pirmkārt, ir jāprecizē, ka iesniedzot tiesības ir norādījusi, ka pamatlieta attiecas tikai uz tiesību atskaitīt nodokli, kas ir saistīts ar atsevišķiem pārvērtējumiem, kuri veikti [ražošanas] izdevumiem, kas pilnībā veido uzņēmējdarbības aktīvu daļu, konkrēti, ar pastāvīgu divu jumta logu un priekšnama ierīkošanu. Šos pārvērtējumus enerģētiskās secinājumu 59.–63. punktā minēto iemeslu dēļ var uzskatīt par tādām, kas radījuši atsevišķu [ražošanas] izdevumu.

17 Otrkārt, ir jāatgādina, ka no judikatūras izriet, ka tas, ka nodokļa maksājums, kas kļūst rēķojams, iegūst tiesības ražot un izveidot, nosaka PVN sistēmas un tādējādi nodokļa atskaitīšanas mehānismu piemērošanu. [Ražošanas] izdevumi izmantošana vai paredzētā izmantošana nosaka tikai saskaņotās atskaitīšanas, uz ko nodokļa maksājumi ir tiesības saskaņot ar 17. pantu, apmēru un labojumu, kas var tikt veikti nākamajos laikposmos, apmēru (1991. gada 11. jūlija spriedums lietā C-97/90 *Lennartz, Recueil*, I-3795. lpp., 15. punkts). Savukārt, ja nodokļa maksājums iegūst tiesības precīzi tikai pats savam privātajam vajadzībām, tas rēķojams kā privātpersona, nevis kā nodokļa maksājums Sestās direktīvas nozīmē (1992. gada 6. maija spriedums lietā C-20/91 *de Jong, Recueil*, I-2847. lpp., 17. punkts).

18 Tādējādi ir jānoskaidro, kādā mērā tādā situācijā, kāda tiek aplūkota pamatlieta, nodokļa maksājumu var uzskatīt par tādām, kas ir rēķojamas “kā tās”, ja tas ir līcī veikti ilgtermiņa pārvērtējumus [ražošanas] izdevumiem, kas ir jāveic radīt jaunu ražošanas izdevumu.

19 Šajā ziņā no judikatūras izriet, ka tieši nodokļa maksājuma nodoms, ko apstiprina objektīvi pierādījumi, izmantot precīzi vai pakalpojumu sava uzņēmuma vajadzībām, jāņem vērā, vai brīdī, kad minētais nodokļa maksājums veic iepriekšēju darījumu, tas rēķojams kā tās un vai tādējādi tam ir tiesības atskaitīt PVN, kas ir jāmaksā vai kas ir samaksāts par minētajam precīzām un pakalpojumiem (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Lennartz*, 8. punkts, un 2000. gada 8. jūnija spriedumu lietā C-400/98 *Breitsohl, Recueil*, I-4321. lpp., 34. punkts).

20 Runājot par pamatlietai iesaistīto nodokļa maksājuma nodomu, ir jākonstatē, pirmkārt, kā tas izriet no iesniedzot tiesības lēmuma, ka nodokļu administrācija uzskatīja, ka jumta logi un priekšnams atbilstoši no pārējiem elementiem, kas tika izmantoti vienas noliktavas daļas izbūvēšanai par dzīvokli, tika ierīkoti tikai privātajam vajadzībām.

21 Otrkārt, kā enerģētiskās to pamatoti ir norādījusi secinājumu 88. punktā, ar pats iesniedzot tiesības lēmums jāņem vērā secināt, ka kopš pārvērtējumu uzskaites izbūvēto noliktavas daļu tikai jāslēdz bija paredzēti izmantot dzīvokļa izbūvēšanai. Turklāt no pirmās instances tiesas

sprieduma izriet, ka jau iepriekš bija zināms, ka minētā noliktavas daļa vāļk tiks atkārtoti pārbaivta, lai to izmantotu kā biroju un mācību telpu tikai uzņēmuma vajadzībām.

22 Tādējādi pamatlietā, šiet, nav skaidri pierādīts, ka attiecīgo pārveidojumu veikšanas brīdā nodokļa maksājām bija nodoms tos izmantot tikai savām privtajām vajadzībām.

23 Runājot par objektīviem elementiem, ko varētu ņemt vērā, lai novērtētu, vai nodokļa maksātājs konkrētā gadījumā ir iegādājies preces ar savu uzņēmējdarbību saistītām vajadzībām, ir jāatgādina, ka par šādiem elementiem ir uzskatāms attiecīgo preču raksturs un laika posms, kas ir pagājis no šo preču iegādes līdz to izmantošanai nodokļa maksājuma uzņēmējdarbībai (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Lennartz*, 21. punkts).

24 Kaut arī valsts tiesai ir jānoskaidro, kāda ir faktiskā situācija konkrētajā gadījumā, Tiesa tomēr var tai sniegt visu ar interpretāciju saistīto informāciju, kas ir noderīga strīda atrisināšanai.

25 Šajā ziņā vispirms ir jānorāda, ka, runājot par pamatlietā aplūkojamo ražošanas līdzekļu, ko veido jumta logi un priekšnams, raksturu, nevar apstrīdēt, ka šie līdzekļi principā var tikt izmantoti gan privtām vajadzībām, gan ar uzņēmējdarbību saistītām vajadzībām.

26 Tā kā pamatlietā aplūkojamie ražošanas līdzekļi tika atstāti savā vietā un labā stāvoklī ar pāc izmaiņām noliktavas daļās, kas uz laiku tika izmantota dzīvošanai, izmantojumā, var uzskatīt, ka šie līdzekļi vāļk tika izmantoti uzņēmuma vajadzībām. Tā tas vāļ jo vairāk ir tāpēc, ka minētie līdzekļi ir daļa no nekustamā pašuma, kas pilnībā veido uzņēmējdarbības aktīvu daļu.

27 Visbeidzot principā nevar uzskatīt, ka 23. mēneši, kuru laikā pamatlietā aplūkojamie ražošanas līdzekļi tātāt citi līdzekļi, kas tika izmantoti, lai aprēkotu atsevišķu noliktavas daļu dzīvošanai, tika izmantoti tikai privtām vajadzībām, ņemot vērā šo līdzekļu ilgstspējīgo izmantojumu, kā arī to paredzamo kalpošanas ilgumu, ir elements, kas ļauj secināt, ka nodokļa maksājām nebija nodoma minētos līdzekļus izmantot sava uzņēmuma vajadzībām.

28 Gadījumā, ja pamatlietā valsts tiesa nonāktu pie secinājuma, ka brīdā, kad radās izmaksas par attiecīgajiem pārveidojumiem, nodokļa maksājām nebija nodoma no tiem izrietošos ražošanas līdzekļus izmantot sava uzņēmuma vajadzībām, tam nevarētu piešķirt tiesības atskaitīt PVN, kas attiecas uz pārveidojumiem.

29 Savukārt gadījumā, ja valsts tiesa, ņemot vērā Tiesas sniegtos interpretācijas elementus, konstatētu, ka nodokļa maksājām bija nodoms pamatlietā aplūkojamās ražošanas līdzekļus izmantot sava uzņēmuma vajadzībām, vāļ ir jāaplūko trīs elementi.

30 Pirmkārt, kā ņenerladvokāte to ir norādījusi secinājumā 67. punktā, ir jānoskaidro, vai tas, ka ražošanas līdzekļi vispirms tiek izmantoti tikai privtām vajadzībām un pāc tam tikai uzņēmuma vajadzībām, var liegt rasties tiesībām uz nodokļa atskaitēšanu.

31 Kā Tiesa jau ir atzinusi, tas, ka preces, kas ir iegādātas uzņēmējdarbības veikšanai, netiek uzreiz izmantotas šai darbībai, principā nevar atspēkot tiesības atskaitēt iepriekš samaksāto PVN (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Lennartz*, 14. un 15. punkts).

32 Interpretācija, saskaņā ar kuru tas, ka sākumā prece, kas veido uzņēmējdarbības aktīvu daļu, tiek izmantota tikai privtām vajadzībām, bet pāc tam tā tiek izmantota tikai uzņēmuma vajadzībām, nevar ietekmēt tiesības atskaitēt iepriekš samaksāto PVN, turklāt atbilst nodokļa neitralitātes principam, kas ir daļa no PVN sistēmas.

33 Kā izriet no judikatūras par tādās jauktās izmantošanas ražošanas līdzekļiem, kura laikā

gait? main?s, jebk?das pret?jas interpret?cijas sekas var?tu b?t t?das, ka PVN, kas ir j?maks? iepriekš, atskait?šana nodok?a maks?t?jam var?tu tikt atteikta attiec?b? uz v?l?kiem ar nodokli apliekamiem pielietojumiem uz??muma vajadz?b?m, lai gan nodok?a maks?t?jam bija s?kotn?ja v?lme attiec?go [ražošanas] l?dzekli piln?b? izmantot tikai uz??muma vajadz?b?m n?kotnes dar?jumu veikšanai. Š?d? situ?cij? nodok?a maks?t?js netiktu piln?b? atbr?vots no nodok?a saist?b? ar ražošanas l?dzek?iem, ko vi?š izmanto savas uz??m?jdarb?bas vajadz?b?m, un vi?a uz??m?jdarb?bas aplikšana ar nodokli rad?tu dubultu nodok?a uzlikšanu pret?ji nodok?u neitralit?tes principam, kas ir da?a no PVN sist?mas, kur? ietilpst Sest? direkt?va (šaj? zi?? skat. 2009. gada 23. apr??a spriedumu liet? C-460/07 *Puffer, Recueil*, I-3251. lpp., 45. un 46. punkts).

34 No t? izriet, ka t?du izmantošanu, k?da ir apl?kota pamatliet?, var uzskat?t par ražošanas l?dzek?a, kas veido uz??m?jdarb?bas akt?vu da?u, jauktu izmantošanu judikat?ras noz?m?.

35 Otrk?rt, lai noskaidrotu, vai nodok?a maks?t?js var piln?b? atskait?t iepriekš samaks?to PVN, ir svar?gi analiz?t, k?d? m?r? t?du ražošanas l?dzekli, k?ds tiek apl?kots pamatliet?, proti, jumta logus un priekšnamu, var uzskat?t par t?du, kas ir izmantots ar nodokli apliekamiem nodok?a maks?t?ja dar?jumiem.

36 Šaj? zi?? iesniedz?jtiesa ir atsaukusies uz div?m ties?bu norm?m.

37 Pirmk?rt, attiec?b? uz Sest?s direkt?vas 6. panta 2. punkta pirm?s da?as a) apakšpunktu ir j?atg?dina, ka saska?? ar šo ties?bu normu preces, kas veido uz??m?jdarb?bas akt?vu da?u, izmantošana nodok?a maks?t?ja vai t? person?la vajadz?b?m tiek piel?dzin?ta pakalpojumu sniegšanai par atl?dz?bu.

38 T? k? paredz?taj? gad?jum? pamatliet? apl?kojamais ražošanas l?dzeklis piln?b? veido uz??m?jdarb?bas akt?vu da?u, t? izmantošana priv?t?m vajadz?b?m ir j?piel?dzina pakalpojumu sniegšanai par atl?dz?bu Sest?s direkt?vas 6. panta 2. punkta pirm?s da?as a) apakšpunkta noz?m?, kas tiek aplikta ar nodokli.

39 Otrk?rt, attiec?b? uz iesp?jamo Sest?s direkt?vas 6. panta 2. punkta pirm?s da?as b) apakšpunkta piem?rošanu t?d? situ?cij?, k?da tiek apl?kota pamatliet?, pietiek nor?d?t, ka š? ties?bu norma paredz nevis preces, kas veido uz??m?jdarb?bas akt?vu da?u, nodošanu, bet gan pakalpojumu, ko sniedzis pats nodok?a maks?t?js sav?m vai sava person?la priv?taj?m vajadz?b?m.

40 T? k? šaj? gad?jum? v?l?kais dar?jums, ko var uzskat?t par t?du, ko ir veicis nodok?a maks?t?js, k? izriet no š? sprieduma 37. punkta, izpaužas k? preces, kas veido uz??m?jdarb?bas akt?vu da?u, izmantošana nodok?a maks?t?ja priv?t?m vajadz?b?m, Sest?s direkt?vas 6. panta 2. punkta pirm?s da?as b) apakšpunktu nevar piem?rot t?d? situ?cij?, k?da tiek apl?kota pamatliet?.

41 Trešk?rt, j?preciz?, ka tas, ka l?dzeklis, kas veido uz??m?jdarb?bas akt?vu da?u, kur? ir ilgstoši iek?auts pamatliet? apl?kojamais ražošanas l?dzeklis, proti, jumta logi un priekšnams, ir vai nav rad?jis ties?bas uz nodok?a atskait?šanu, neietekm? PVN, kas attiecas uz šo ražošanas l?dzekli, atskait?m?bu.

42 Šim apst?klim ir noz?me tikai, apr??inot v?l?kajam nodok?a maks?t?ja veiktajam dar?jumam uzliekam? nodok?a b?zi. Šaj? gad?jum? tad, ja PVN nodok?a maks?t?ja r??in? tika ietverts noliktavas ieg?des laik?, nodok?a b?zi attiec?b? uz jumta st?va izmantošanu priv?t?m vajadz?b?m veidos da?a no noliktavas ieg?des izmaks?m un p?rveidošanas izmaksas. Savuk?rt tad, ja PVN nodok?a maks?t?ja r??in? netika ietverts noliktavas ieg?des laik?, nodok?a b?zi, kas ir saist?ta ar min?t?s noliktavas da?as izmantošanu priv?t?m vajadz?b?m, veido tikai

pārveidošanas izmaksas.

43 Ēmot vērē visu iepriekš izklēstēto, uz uzdotajiem jautājumiem ir jāatbild, ka Sestē direktēvas 6. panta 2. punkta pirmēs daēas a) un b) apakēpunkts, 11. panta A daēas 1. punkta c) apakēpunkts un 17. panta 2. punkts ir interpretējami tēdējēdi, ka, pirmkērt, nodokēa maksētējam, kas ēslaicēgi savēm privētajēm vajadzēbēm izmanto daēu no rāžošanas lēdzekēa, kurē veido uzēmējdarbēbas aktēvu daēu, saskaēē ar ēēm tiesēbu normēm ir tiesēbas atskaitēt PVN, kas ir samaksēts iepriekē par izdevumiem, kuri ir radušies, lai veiktu ilgtermiēa pārveidojumus minētajos lēdzekēos, kaut gan ēie pārveidojumi tika veikti, lai ēstenotu ēo pagaidu izmantoēšanu privētēm vajadzēbēm, un ka, otrkērt, ēēs tiesēbas uz nodokēa atskaitēšanu pastēv neatkarēgi no tē, vai tē rāžošanas lēdzekēa iegēdes laikē, kurē tika veikti minētie pārveidojumi, PVN bija ietverts nodokēa maksētējam izsniegtajē rēēinē un vai pēdējais minētais to ir atskaitējis.

Par tiesēšanēs izdevumiem

44 Attiecēbē uz pamatlietas dalēbniekiem ēē tiesvedēba ir stadija procesē, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tē lemē par tiesēšanēs izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalēbnieku izdevumi, nav atlēdzinēmi.

Ar ēēdu pamatojumu Tiesa (pirmē palēta) nospriēž:

Padomes 1977. gada 17. maija Sestēs direktēvas 77/388/EEK par to, kē saskaēojami dalēbvalstu tiesēbu akti par apgrozējuma nodokēiem – Kopēja pievienotēs vērtēbas nodokēu sistēma: vienota aprēēinu bēze, kas grozēta ar Padomes 1995. gada 10. aprēēa Direktēvu 95/7/EK, 6. panta 2. punkta pirmēs daēas a) un b) apakēpunkts, 11. panta A daēas 1. punkta c) apakēpunkts un 17. panta 2. punkts ir interpretējami tēdējēdi, ka, pirmkērt, nodokēa maksētējam, kas ēslaicēgi savēm privētajēm vajadzēbēm izmanto daēu no rāžošanas lēdzekēa, kurē veido uzēmējdarbēbas aktēvu daēu, saskaēē ar ēēm tiesēbu normēm ir tiesēbas atskaitēt PVN, kas ir samaksēts iepriekē par izdevumiem, kuri ir radušies, lai veiktu ilgtermiēa pārveidojumus minētajos lēdzekēos, kaut gan ēie pārveidojumi tika veikti, lai ēstenotu ēo pagaidu izmantoēšanu privētēm vajadzēbēm, un ka, otrkērt, ēēs tiesēbas uz nodokēa atskaitēšanu pastēv neatkarēgi no tē, vai tē rāžošanas lēdzekēa iegēdes laikē, kurē tika veikti minētie pārveidojumi, PVN bija ietverts nodokēa maksētējam izsniegtajē rēēinē un vai pēdējais minētais to ir atskaitējis.

[Paraksti]

* Tiesvedēbas valoda – holandieēu.